

Selamlaşmak

Abdullah bin Selam “radıyallahü anh” buyuruyor ki, Resul-i ekrem “sallallahü aleyhi ve sellem” Medineye hicret buyurduğu zaman, mübarek ağzından ilk işitdiğim hadis-i şerif şu idi: **(Birbirinize selam veriniz! Birbirinize yiyecek ikram ediniz! Akrabanızın haklarını gözetiniz! Gece, herkes uyurken namaz kılınız! Bunları yaparak, selamete Cennete giriniz!).**

Yine hadis-i şerifte buyuruldu ki, **(Müslümanın müslüman üzerinde beş hakkı vardır: Selamına cevap vermek, hastasını yoklamak, cenazesinde bulunmak, davetine gitmek ve aksırıp elhamdülillah diyene, yerhamükellah diyerek cevap vermek)** buyuruldu.

İki müslüman karşılaştığı zaman, birbirine (Selamün aleyküm) demesi ve sonra el ile müsafefa etmesi sünnettir. Selam verene ve üçe kadar aksırıp da **(Elhamdülillâh)** diyene hemen cevap vermek farz-ı kifâyedir. İşitenlerin cevabı geciktirmesi haramdır. Tevbe etmeleri lazım olur. Mektupla gelen selamı okuyunca hemen (Ve aleyküm selam) demek farzdır. Bunu yazıp göndermek müstehabdır.

(Selamün aleyküm) veya (Esselamü aleyküm) diyerek selam verilir. (Selamün aleyküm) demek, (Ben müslümanım. Benden sana zarar gelmez. Selametdesin) demektir. Hadis-i şerifte, **(Tanıdığınız ve tanımadığınız müslümanlara selam veriniz!)** buyuruldu. Kafirlerle selam verilmez.

Selam verirken, selamın sünnet olduğunu düşünmeli ve o kimseye dua etmeye niyet etmelidir! Sünnet olduğu düşünülmeden, alışkanlık halinde, şuursuzca selam verilince, sevap olmaz. Bir yere girerken de, çıkarken de selam verilir.

Selamün aleyküm denince, Ve aleyküm selam demek farzdır. Esselamü aleyküm denince de, Ve aleykümüsselam denir. Her ikisinde de "ve" harfini söylemelidir! (Ve aleyküm...) deki "ve", (dahi) manasındadır. Yani, (Allah'ın selamı bizim üzerimize olduğu gibi, sizin de üzerinize olsun!) demektir.

Tahtâvî, **(Merâkıl-felâh)** şerhinde, yüzyetmişdördüncü sahîfede diyor ki: (Müslimânların, birbiri ile karşılaştığı zemân, müsâfefa etmeleri sünnetdir. Nitekim Süleymân Ebû Dâvûd Sicstânînin “rahmetullahi teâlâ aleyh” bildirdiği hadis-i şerîfde, Ebû Zer Gıfârî “radıyallahü anh” buyuruyor ki: (Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” ile her karşılaştığımda, benimle müsâfefa ederdi). (Müsâfefa), iki kişinin, sağ elin avuç içlerini birbirine yapışdırıp, iki baş parmağın yanlarını birbirine değdirmesidir. Şimdi moda olan, parmakları tutarak avucuna koyarak yapılan tokalaşma, şî’ilerin üsûlüdür. Sünnet olan ise, karşılaşınca, selâm söyleşirken, sağ el dört parmak içlerini, çıplak olarak [eldivensiz, örtüsüz karşısındakinin sağ eli dışına baş parmağı tarafına] yapışdırmaktır. Baş parmakda bulunan damardan muhabbet yayılır. Müsâfefa ederken, birbirine muhabbet geçer).

Selamda sünnet şöyledir ki, önce büyük küçüğe, şehrlî köylüye, devedeki ata binmiş olana, atdaki merkepte olana, merkep üstündeki yaya yürüyene, ayakta olan oturana, az olan çok olana, efendi hizmetcisine, baba oğluna, ana kızına verir. Rütbe ve nimeti çok olan önce verir. Nitekim, mirac gecesi, önce Allahü teâlâ selam verdi. İki müslüman, birbirine aynı anda selam verirse, her ikisinin de, birbirine cevap vermesi farz olur. Birbirinden sonra selam verirlerse, ikincinin verdiği selam cevap yerine geçer. Çok kimseye selam verildiği zaman, bir kişi, hatta bir çocuk cevap verince, ötekiler vermese de olur.

(Berîka) kitâbı, binüçyüzotuzdördüncü sahîfesinde diyor ki, (Selâm verirken ve selâm alırken eğilmek günâhdır. Hadîs-i şerîfde, **(Karşılaştığınız zemân, birbirinize eğilmeyiniz, kucaklaşmayınız!)** buyuruldu. Allahü teâlâdan başkası için rükû’ ve secde yapmak harâmıdır.)

Kaynak: Tam İlmihal Se’âdet-i Ebediyye, dinimizislam.com